

Hvorledes maales derefter denne Vinkel? (for 8 Kandidater): Billeddannelse i Linser. 2) (for 4 Kandidater): Hvorledes maales Jernets Magnetiseringskonstant og Permeabilitet? (for 8 Kandidater): Galvanisk Polarisation med særligt Hensyn til dens Anvendelse i Akkumulatoren.

Kemi: (for 12 Kandidater): Analyse af en Blanding, der indeholdt: 1. Arseniksyrling, basisk Vismutklorid og Magniumkarbonat. 2. Antimonoxyklorid, Zinkkarbonat og Magniumkarbonat. 3. Basisk Vismutnitrat, Mangankarbonat og Bariumklorid. 4. Kobberilte, Blykarbonat, Mangankarbonat og Magniumkarbonat. 5. Basisk Vismutnitrat, Kalialun og Kaliumklorid. 6. Blyfosfat, basisk Vismutnitrat og Ammonium-Magniumfosfat. 7. Kadmiumkarbonat, Zinkkarbonat, Bariumklorid og Natriumklorid. 8. Antimontrisulfid, Jernfosfat, Kalciumkarbonat og Magniumith. 9. Kvægsølvklorid, Zinkfosfat, Ferrofosfat og Natriumsulfid. 10. Karbonater af Barium, Calcium, Magnium og Natrium. 11. Basisk Vismutklorid, Antimonilte og Natriumnitrat. 12. Blyjodid, Cadmiumkarbonat, Ammonium-Natriumfosfat (Spor af Kalk).

Astronomi: (for en Kandidat): Set fra et uforandret Synspunkt forsvinder en Stjerne, hvis Rektascension $\alpha = 4^{\text{h}} 5^{\text{m}} 6^{\text{s}}$, og hvis Deklination $\delta = 12^{\circ} 33' 49''$, hver Dag ved Stjernetid $\tau = 0^{\text{h}} 32^{\text{m}} 10^{\text{s}}$ bag en nøjagtig retlinet og vandret Tagryg. Ved Stjernetid $\tau = [8^{\text{h}} 43^{\text{m}} 46^{\text{s}}$ kommer samme Stjerne atter tilsyne. Synspunktets Polhøjde er $55^{\circ} 41'$. Find Tagryggens Retning og maximale Højde over Horizonen.

Astronomi og praktisk Mathematik 2 (for 3 Kandidater): En periodisk Funktion $P(x)$ er bestemt ved de 6 ubundne og lige gode Observationer $P(22^{\circ}.5) = 115$, $P(82^{\circ}.5) = 96$, $P(142^{\circ}.5) = 38$, $P(202^{\circ}.5) = 5$, $P(262^{\circ}.5) = 12$ og $P(322^{\circ}.5) = 70$. Søg: a. Kvadratsummen af de Restfejl, som ville blive tilbage efter en Udjævning ifølge Formlen $P(x) = a + b \cos(B + x)$, og b. Konstanterne a, b og B.

Naturhistorie og Geografi: 1. Zoologi (for 2 Kandidater): Forelagte Dyreformer (*Arenicola marina* og *Lumbricus*) beskrives, sammenlignes og bestemmes. 2) Botanik: Paa hvilke Maader faa Planterne Kvælstofnæring? 3) Mineralogi: De forelagte Mineralier (for den ene Kandidat: Anglesit, Jernspat, Zinkblende og Tinsten; for den anden Kandidat: Cerussit, Tungspat, Antimonglans og Manganit) beskrives og bestemmes med Angivelse af Krystalformerne, hvor saadanne findes, og af de Prover, ved hvilke Bestemmelsen er udført. 4) Geografi: En Oversigt over Italiens vulkanske Dannelser. 5) Speciale (Zoologi) (for den ene Kandidat): Giv en Oversigt over Forplantningsforholdene hos Halepadderne, (for den anden Kandidat): Giv en Fremstilling af Topfeltets Forhold hos Echiniderne, særlig de irregulære.

Tillægsexamen ifølge Bekjendtgj. 22de Maj 1874.

Juni 1907.

Udarbejdelse i Modersmaalet (fri Opgave): Hvilken Betydning for et Menneskes Udvikling har Kendskabet til fremmede Lande og fremmed Kultur, og ad hvilke Veje kan et saadant Kendskab opnaas?

V. Prisopgaver.

Til Besvarelse af de 1905—1906 udsatte 14 Prisopgaver *) indkom i Aaret 1906—1907 10 Afhandlinger, nemlig 4 theologiske, 1 statsvidenskabelig, 2 lægevidenskabelige, 1 filosofisk, 1 historisk og 1 nordisk-filologisk. Af disse Afhandlinger fandtes de 2 første theologiske, den historiske og den nordisk-filologiske værdige til Prisen. Accessit tilkendtes den 3die theologiske, den statsvidenskabelige og den filosofiske, hvis Forfatter dog ikke ønskede sig navngivet, saa fremt han ikke fik tilkendt Prisen.

*) Jfr. Univ. Aarb. for 1905—1906. S. 568.

Forfatterne fandtes at være:

Af de prisbelønnede Afhandlinger:

Stud. theol. *Johan Chr. Heugh Wandall*, af den første theologiske,
 Cand. theol. *Harald Wellejus*, af den anden theologiske,
 Cand. mag. *Povl Engelstoft*, af den historiske,
 Stud. mag., Fru *Elisabeth Jacobsen*, født *Rubin*, af den nordisk-filologiske

Af de Accessit tilkendte Afhandlinger:

Stud. theol. *Gustav Hans Brøndsted*, af den tredje theologiske,
 Stud. polit. *Jens Møller*, af den statsvidenskabelige.

Vedkommende Censurers Bedømmelse af de indkommende Afhandlinger lyde saaledes:

I. De theologiske Afhandlinger. Som Besvarelse af Universitetets Prisopgave i Theologi for Aaret 1905—1906 »De principielle Synspunkter for Udlægningen af Jesu Lignelser med særligt Henblik til nyere Behandlinger af dette Æmne« er der indkommet fire Afhandlinger.

Afhandlingen med Motto „*οὐδεις ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐδαιτός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ* (Lc. 9,62)« er et modent og dygtigt Arbejde. Forfatteren raader over et omfattende Litteraturkjenndskab og behersker dog samtidig Stoffet saa godt, at Fremstillingen bliver smukt afrundet. Han begrænser sig nøje til Opgaven og har herindenfor sat sig grundigt ind i Problemerne og søgt at løse dem med betydelig kritisk Sans. Dog kunde man have ønsket en mere indgaaende Drøftelse af Jesu Lignelsers Forhold til jødiske Paralleler. Forfatteren vilde sandsynligvis derved tillige have undgaaet den Ensidedighed, hvori han gjør sig skyldig, naar han, uden nærmere Begrundelse, i sin Kritik af Overleveringen af Jesu Lignelser gaar ud fra den Grundsætning, at Jesu Lignelser alle nøje skal have svaret til et fra græske Kilder hentet Lignelsesbegreb. Da Forfatteren imidlertid ud fra sit Udgangspunkt argumenterer med methodisk Klarhed og Konsekvens, og da Arbejdet i det hele vidner om en ikke ringe Skarpsindighed og Selvstændighed, maa vi betragte det som særdeles værdig til Prisen.

Den anden Afhandling med Motto „*βλέπομεν γὰρ ἄρτι δὲ ἐόπιτρον ἐν αἰνίγματι* 1. Cor. 13,12“ staar ikke fuldt paa Højde med den foregaaende. Den er skrevet i et smukt Sprog, men en uheldig Disposition bevirker trættende Gjentakelser. Litteraturbenyttelsen er ikke fuldt saa omfattende, som det kunde ønskes, og Forfatteren er paa nogle Punkter ikke gaaet tilstrækkeligt i Dybden i sine Undersøgelser. Alligevel maa det erkjendes, at Forfatteren giver en alsidig, om end ikke ligelig, Behandling af alle under Æmnet hørende Spørgsmaal, ligesom ogsaa Arbejdet i sin Helhed vidner ikke blot om stor Flid, men ogsaa om kritisk Sans og sund Dømmekraft. Ogsaa denne Afhandling maa derfor siges at være værdig til Prisen.

Den tredje Afhandling med Motto af Tertullian: »*Etsi figmentum veritatis in imagine est, imago ipsa in veritate est sua. Necessè est esse prius sibi, quo alii configeretur*« er et ufuldendt Arbejde. Forfatteren meddeler, at det er Helhedsgrunde, som have hindret ham i at fuldføre det. Efter den Plan for Afhandlingen, som han i sin Indledning meddeler, synes det næsten, som om han fejlagtig har opfattet Opgaven som aldeles overvejende historisk; dog vise de korte Bemærkninger, som han har nedskrevet som Erstatning for den manglende Slutning, at det har været hans Hensigt ogsaa at fremsætte og begrunde de principielle Synspunkter for Udlægningen af Jesu Lignelser. Men i hvert Fald er det Parabelhermeneutikens Historie, som fortrinsvis har taget Forfatterens Interesse fangen, og han har her ydet et virkelig fortjenstfuldt Ar-

bejde. Især har han fordybet sig i Kirkefædrenes exegetiske Værker, ledet af den Betragtning, at deres Syn paa Lignelserne bør udledes af deres exegetiske Praxis snarere end af deres hermeneutiske Udtalelser. Forfatteren har ad den Vej ikke uden Held stræbt at supplere og korrigere de eksisterende Fremstillinger af Parabelfortolkningens Historie. Da han imidlertid ikke har naaet at behandle de væsentligste Spørgsmaal indenfor den stillede Opgave, kan Prisen ikke tilkjendes ham; men hans flittige og dygtige Afhandling fortjener at belønnes med Accessit.

Den fjerde Afhandling med Motto: „*παντα δοκιμασειν, το καλον κατεχειν*“ er i formel Henseende velskrevet og let læselig. Forfatteren gjør et forstandigt Indtryk og har Blik for det væsentlige i Spørgsmaalet, ligesom han ogsaa kjender de vigtigste Behandlinger af Æmnet. Men man savner gennem hele hans Arbejde Sikkerhed og Klarhed i Methoden. Forfatterens Argumentation gjør Indtryk af, at om han end er sig de væsentlige Synspunkter bevidst, saa har han dog ikke udredet sig dem i principiel Belysning. Der bliver derved noget usikkert og svævende over Fremstillingen. Med al Anerkjendelse af Forfatterens Flid kan Fakultetet derfor ikke tilkjende ham nogen Belønning.

Kjøbenhavn, den 16. April 1907.

H. Scharling. P. Madsen. J. C. Jacobsen.

V. Ammundsen. Frederik Torm.

II. Den statsvidenskabelige Afhandling. Som Besvarelse af den statsvidenskabelige Prisopgave for 1905—1906: »En Fremstilling og Vurdering af de nyere Bestræbelser for at bilægge Arbejdskonflikter ved Voldgift«, er indleveret en Afhandling med Motto: »We must bear in mind, that local conditions are dissimilar and that empirical laws must be viewed with suspicion until they can be explained. S. J. Chapman«.

Forfatteren har med megen Flid samlet Oplysninger om den paa-gjældende Lovgivning i saa godt som alle Lande, saavel som om de derved vundne Resultater for en fredelig Bilæggelse af Arbejdskonflikter, og har hertil samlet en ikke ringe Litteratur, om man end stundom savner en vis Evne til at forfølge Sporet helt ud til de mange officielle Beretninger og »Labour Gazettes«, som dog vel nok i adskillige Tilfælde havde kunnet skaffes tilveje. Men det er ikke lykkedes Forfatteren helt at beherske dette ret omfattende Stof; Fremstillingen er temmelig trættende ved den atter og atter gjentagne Opregning af de herhen hørende Love og deres Indhold, en Gjentagelse, som er bleven nødvendig ved den valgte Form, at behandle hvert enkelt Land for sig. Det er derfor meget vanskeligt at faa noget Overblik over al denne Mangfoldighed af indbyrdes ofte kun lidet afvigende Bestemmelser og modtage noget klart Indtryk af de væsentlige Forskjelligheder.

Værre er det dog, at der overhovedet savnes bestemte Synspunkter for en almindelig Vurdering af den herhen hørende Lovgivning. Der gjøres vel nogle spredte Forsøg paa en Kritik overfor de enkelte Love; men Læseren modtager ikke let noget Indtryk af de Erfaringer, som kunne siges at være vundne ved de hidtil udfoldede Bestræbelser for at undgaa strikes og locks-out's og overhovedet alvorligere Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Man faar derfor heller ikke nogen Fornemmelse af, hvilken Fremtid Voldgiftssystemet har for sig, saa lidt som af, hvilken af de forskjellige Veje, som man hidtil er slaet ind paa, der snarest bør ventes at ville føre til et tilfredsstillende Resultat.

Medens Afhandlingen af de udviklede Grunde ikke vil kunne belønnes med Guldmedaillen, finde vi det rigtigt, at der tildeles Forfatteren et Accessit.

Kjøbenhavn, den 25de Marts 1907.

Will. Scharling. H. Westergaard.

III. De lægevidenskabelige Afhandlinger. Som Besvarelse af den af det lægevidenskabelige Fakultet for 1905—1906 opstillede Prisopgave: „Der ønskes en Fremstilling af Behandlingen af Ovariecyster, der optræder som Fødselshindring“; er der indkommet 2 Afhandlinger.

Den ene, med Motto »1809—1906«, er et meget flittigt Arbejde; men det er dog langt fra lykkedes Forfatteren at faa alt det med fra Litteraturen, der formentlig burde være omtalt. Forfatteren søger at skjelne mellem de Regler, der kan opstilles for den praktiserende Læges Handlemaade, og de, der kunne og bør bringes til Anvendelse paa en Fødselsstiftelse eller af en som Fødselshjælper specielt uddannet Læge. En saadan Adskillelse maa siges, i alt Fald til en vis Grad et være berettiget; men Forfatteren har ikke været heldig i Udførelsen af sin Tanke, idet han eksempelvis flere Steder tilraader den praktiserende Læge Behandlingsmaader, som han faa Sider senere omtaler som særdeles uheldige og yderst farlige — et Udtryk for, at Forfatterens egne Raisonneringer i det hele ofte ere mangelfulde og kun lidet dybtgaaende, saa at den kritiske Værdsættelse af Litteraturen ikke bliver tilfredsstillende.

Hertil kommer, at flere af de refererede Afhandlinger og Journaler (saavel af de fra Litteraturen som af de andet Steds fra hentede) ere mangelfuldt og ukorrekt gengivne.

Endskønt vi anerkender Afhandlingens gode Sider, mener vi dog, i Henhold til ovenstaaende, ikke at kunne anse den for værdig til at prisbelønnes.

Forfatteren til den anden Afhandling, der har til Motto: »Multum adhuc restat operis; multumque restabit, nec ulli nato post saecula praeccludetur occasio aliquid adhuc adjiciendi«, begynder med, hvad han selv kalder »en historisk Oversigt« d. v. s. et Referat af den hidtidige Litteratur om det foreliggende Spørgsmaal, som optager over Halvdelen af Afhandlingen. Bortset fra, at denne Oversigt langt fra er fuldstændig, skorter det i høj Grad paa Kritik i denne Fremstilling. Og dette bliver i højeste Grad føleligt i de følgende Afsnit, i hvilke Forfatteren søger af det fremstillede at udlede de Regler, Lægen bør følge i Praxis. En virkelig Vurdering af de Erfaringer, der kunde indvindes gennem de i Litteraturen meddelte Tilfælde, er der slet ikke Tale om (rent bortset fra, at Materialet i denne Henseende let kunde have været gjort fyldigere), og herimod vejer det ikke tilstrækkeligt op, at Forfatterens egne Raisonneringer gennemgaaende er ædruelige og vel overvejede.

Vi kan derfor ikke finde denne Afhandling værdig til at prisbelønnes.

Den 5te Marts 1907.

Oscar Bloch.

Leopold Meyer.

IV. Den filosofiske Afhandling. Som Besvarelse af den filosofiske Prisopgave 1905—1906: »Den psykologiske Tredelings Historie og videnskabelige Berettigelse« er der indkommen en Afhandling med Motto: »Enten — Eller«.

Denne Afhandling gennemgaar Psykologiens Historie lige fra Platon til den nyeste Tid, ganske vist med stadigt Hensyn til Tredelingen af Sjælelivets Elementer, men dog saaledes, at der medtages langt mere, end Opgaven kræver. Forfatteren sondrer ikke tilstrækkeligt mellem Væsentligt og Uvæsentligt, og hans historiske Fremstilling mangler ofte Klarhed og Overskuelighed. Til en nærmere Prøvelse af Tredelingens Berettigelse, Opgavens anden Del, giver han kun smaa og spredte Bidrag, og hans Bemærkninger om dette Punkt ere ikke altid tydelige og bestemte.

Imidlertid vidner Afhandlingen om megen Læsning og stor Flid. Den er for en stor Del knyttet til Kildestudier, og der gør sig baade i Fremstilling og i Kritik en tiltalende Selvstændighed gældende. Paa

Grund af disse gode Egenskaber finde vi Afhandlingen værdig til Accessit.

Den 21de Marts 1907.

H. Høffding.

K. Kroman.

Cl. Wilkens.

V. Den historiske Afhandling. Det opstillede Prisspørgsmaal: »Rigsraadet i Danmark under de første Konger af det oldenborgske Hus indtil 1588« har fremkaldt een Besvarelse, som har Motto af A. D. Jørgensen: »Kongemagten oplever og overlever alle Magtsvingninger; smidig som ingen anden Faktor i Samfundet bøjer den sig efter de skiftende Forhold og fører stadig påany an i Udviklingen«.

Forfatteren af denne Afhandling har sat sig grundigt ind i Emnet, skjønt han har afleveret sin Besvarelse allerede den 1. Oktober og i den tidligere Del af Aaret efter eget Opgivende kun har kunnet anvende en stærkt begrænset Tid paa Opgaven. Han har et omtrent udtømmende Kjendskab til det store og spredte trykte Kildemateriale og har dertil i ikke ringe Grad medtaget utrykt Stof. Paa dette Grundlag har han givet en meget fyldig Fremstilling af Rigsraadets hele Virksomhed; i en Række Kapitler skildrer han dets Sammensætning, dets Virkemaade og dets Indflydelse paa Statslivets forskellige Omraader. Flere af disse Kapitler er Frugten af en overordentlig Flid, saaledes den fuldstændige Liste over alle Raadets Medlemmer og Sammenstillingen af alle de Raadmøder, der spores i Kilderne; alle viser de en meget omsigtsfuld Benyttelse af Stoffet og et sundt Blik paa de praktiske Forhold. Det maa siges at være lykkedes Forfatteren virkelig at trænge til Bunds i Forstaaelsen af Rigsraadets Stilling i det opgivne Tidsrum, og han har endog givet mere, end der ligefrem forlangtes, idet han har fulgt Raadet langt tilbage i Middelalderen, ligesom han stadig til Sammenligning indtager Forholdene under Kristian IV. og Frederik III. Svagest er vel Slutningsafsnittet: »Konge, Raad og Folk gennem tohundrede Aar«, hvori Forfatteren vil uddrage Hovedsummen af alle de foregaaende enkelte Kapitler, og ogsaa ellers mærker man, at han først under selve Udarbejdelsen er naaet til fuldt Herredømme over Stoffet. I det hele viser Afhandlingen dog en usædvanlig Kundskabsfyldte, gode Evner til videnskabelig Undersøgelse og en Modenhed, der spaar godt for Forfatterens Fremtid, og den er utvivlsomt fuldt værdig til at belønnes med Guldmedaillen.

Marts 1907.

Joh. Steenstrup

Kr. Erslev.

J. A. Fridericia.

VI. Den nordisk-filologiske Afhandling. Som Besvarelse af Universitetets Prisopgave i nordisk Filologi for 1905—1906: »Naar og hvorledes har det fællesnordiske Sprog spaltet sig i forskellige Grene?« er der indkommet én Afhandling mærket 2881192.

Forfatteren af denne ret omfangsrige, smukt skrevne og let læselige Afhandling har med megen Grundighed og Alsidighed søgt at løse den stillede Opgave.

Som en Slags Indledning til den egentlige Undersøgelse dvæler Forfatteren først ved de forskellige vanskelige og for en Del endnu omstridte Spørgsmaal, der knytter sig til Begrebet »Fællesnordisk«. Fremstillingen heraf viser et klart Overblik over alle herhen hørende Forhold og vidner baade om kritisk Ævne og grundige Kundskaber.

De samme gode Egenskaber genfindes ogsaa overalt i den følgende Del, der danner Afhandlingens egentlige Kærne, særlig Paavisningen af de Spaltninger, der til forskellige Tider fremtræder indenfor det fællesnordiske Sprog.

At Behandlingen af disse Spørgsmaal i høj Grad er afhængig af og støtter sig til de mange udmærkede Arbejder, der har set Lyset i

nyere Tid, følger af sig selv. Hvor forskellige Meninger staar over for hinanden, slutter Forfatteren sig dog ikke paa Forhaand til en enkelt fremragende Forskers Fremstilling, men søger med ikke ringe kritisk Sans at begrunde sin egen Opfattelse. Medens Afhængigheden særlig af Noreen naturligvis gør sig stærkt gældende med Hensyn til Oldnorsk-Islandsk og Svensk, har Forfatteren for det danske Sprogs Vedkommende angaaende flere vigtige Spørgsmaal anstillet selvstændige, omhyggelige Undersøgelser.

At Forfatterens Kritik undertiden har ledet paa Vildspor, at der hist og her findes positive Fejl i Enkeltheder, og at enkelte vigtige Afhandlinger er oversete, anser vi for mindre væsentligt i Forhold til Afhandlingens mange gode Sider, der gjør den fuldt værdig til Prisen, som det er os en Glæde at tilkende den.

Kjøbenhavn, den 25de Marts 1907.

Ludv. Wimmer.

Finnur Jónsson.

De for Aaret 1906—1907 udsatte Prisopgaver vare: 1. *Theologi*. Hvorledes er Begrebet »unio mystica« blvet anvendt i Kirken, og hvorvidt har Begrebet kristelig Berettigelse? 2. *Lovkyndighed*. At udvikle de om Fremmedes offentligretlige Stilling indenfor den danske Stat gjældende Regler. 3. *Statsvidenskab*. Der ønskes en Fremstilling af de danske Stationsbyers Opkomst, Udvikling og Erhvervsforhold, bygget dels paa almindelige statistiske Data, dels paa selvstændig Undersøgelse af nogle af dem. 4. *Lægevidenskab*. Der ønskes en sammenlignende Undersøgelse over den diuretiske Virkning af Natriumklorid, Natriumnitrat, Kaliumklorid, Kaliumnitrat og Kaliumacetat paa den normale Organisme ved Indgivelse per os i vandig Opløsning med det Formaal at klargjøre dels Kationvirkningen, dels Anionvirkningen af de nævnte Salte. Undersøgelserne, som — i det mindste delvis — skal angaa de nævnte Stoffers Virkning paa Mennesket, anstilles dels med mindre, dels med større Doser. 5. *Filosofi*. Hvilken Indflydelse har Forholdet mellem Feltets og Baggrundens rumlige Udstrækning paa Styrken af den simultane Lyskontrast? 6. *Historie*. Hvorledes opfattedes Nationalitet og Fædreland i England, Frankrig og Tyskland i det 16de og 17de Aarhundrede? 7. *Klassisk Filologi*. De latinske Personnavne, deres Oprindelse og de almindelige Principer for deres Dannelse. Anm. Ved Besvarelsen kan som Grundlag benyttes: W. Schulze: *Zur Geschichte lateinischer Eigennamen*, 1904, (Abh. der k. Ges. d. Wiss. zu Gottingen); men hans Undersøgelser maa føres videre. 8. *Østerlandsk Filologi*. En sammenlignende Behandling af Talordene i Semitisk, særlig i Hebraisk, Aramaisk og Arabisk, efter deres Form og Konstruktion. 9. *Nordisk Filologi*. Jens Schielderup Sneedorffs Patriotiske Tilskuere ønskes nærmere undersøgt med Hensyn til dens Betydning for dansk Aandsliv og dens Forhold til Forfatterens øvrige Produktion samt til fremmede og hjemlige Forgængere. 10. *Tysk Filologi*. En indgaaende Undersøgelse og Vurdering af Behandlingerne af det germanske Heltedigt i det 15de og 16de Aarhundredes højtydske og nedertyske Digtning. 11. *Mathematik og Astronomi*. De reciproke Differensers — og andre Metoder anvendes til Fremstilling af en Samling Udviklinger af Funktioner i Kjædebrøk. 12. *Kemi og Fysik*. Der ønskes en experimental Undersøgelse over Luftarters Diffusion gennem porøse Legemer, især ved lave Tryk. 13. *Naturhistorie*. Der ønskes en paa egne Undersøgelser støttet Udredning af de i Litteraturen foreliggende Modsigelser med Hensyn til Æthernarkosens Indflydelse paa Planternes Stofskifte.